

Εξώφυλλο

ISSN: 2944-9391

Η ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΥΠΟΥ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ▪ ΚΥΡΙΑΚΗ 24 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022 ▪ ΤΕΥΧΟΣ #214

ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ:

ΠΕΡΙΟΡΙΖΟΝΤΑΣ ΑΚΟΜΑ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ

Η ΒΔΟΜΑΔΑ ΠΟΥ ΠΕΡΑΣΕ, ΣΤΑ ΓΙΑΝΝΕΝΑ

Οι πιο διαβασμένες ειδήσεις στον Τύπο Ιωαννίνων,
τη βδομάδα που πέρασε

1 Η απομάκρυνση του αγάλματος της Ολυμπιάδας

ΤΟ ΚΑΚΟΓΟΥΣΤΟ άγαλμα της Ολυμπιάδας με τον μικρό Μεγάλο Αλέξανδρο απομακρύνθηκε από το (πρώην) παρκάκι απέναντι από το Δικαστικό Μέγαρο..
<https://typos-i.gr/article/h-apomakrynsh-toy-agalματος-ths-olympiadas>

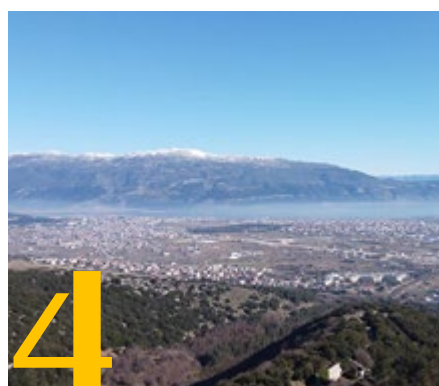
2 Πικ νικ με μουσικές και σινεμά στο αρχαίο στάδιο Δωδώνης

Μία από τις δράσεις που έχει φέτος το 6ο Φεστιβάλ Δωδώνης, είναι ένα πικ νικ που φέρει την επίσημη ονομασία ΠΙΚ ΝΙΚ Urban Festival Dodoni και το οποίο θα γίνει στις 7 και 8 Αυγούστου, στις 21:00.
<https://typos-i.gr/article/pik-nik-me-moysikes-kai-sinema-sto-arxaiο-stadio-dwdwnhs>

3 Πέρα από τα βίντεο...

Η ΑΠΟΦΑΣΗ της δημοτικής αρχής Ιωαννίνων να προσλάβει για τη φετινή χρονιά λιγότερες σχολικές καθαρίστριες οδήγησε σε μια κλιμάκωση των αντιδράσεων.
<https://typos-i.gr/article/pera-apo-ta-binteo>

4 Μόνιμος πληθυσμός Ελ- λάδας: 10.432.481 άτομα

Η ΕΛΣΤΑΤ ανακοίνωσε τα προσωρινά στοιχεία για το μόνιμο πληθυσμό της χώρας, σύμφωνα με την απογραφή του 2021. Είναι 10.432.481 άτομα.
<https://typos-i.gr/article/monimos-plh8ysmos-elladas-10432481-atoma>

 A red rectangular button with a white circle icon on the left and the text "BECOME A PATRON" in white capital letters.

Στηρίζοντας τον Τύπο Ιωαννίνων με μια συνδρομή

Με μια συνδρομή, 4 ή 10 ευρώ ή με ποσό της επιλογής σας, μπορείτε να στηρίξετε τον Τύπο Ιωαννίνων σε δύσκολους καιρούς για την επαγγελματική δημοσιογραφία.

Οι συνδρομητές-τριες του Τύπου Ιωαννίνων, έχουν πρόσβαση σε μια σειρά «προνόμια», μέσω του λογαριασμού στο Patreon και της αντίστοιχης εφαρμογής για κινητά. Εκεί, μπορείτε να βλέπετε περιεχόμενο του Τύπου Ιωαννίνων, προσβάσιμο μόνο ή νωρίτερα από την κυκλοφορία του, σε συνδρομητές-τριες:

Με μια συνδρομή 4 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Την πρώτη έκδοση των **Ρετρό Ιστοριών** σε ψηφιακό βιβλίο (pdf)
- Την ψηφιακή έκδοση «**Ένα άλμπουμ την εβδομάδα**», που περιλαμβάνει 52+1 κείμενα για ισάριθμα μουσικά άλμπουμ
- Όλα τα podcasts της πρώτης περιόδου της εκπομπής «**Τύπος στο Μικρόφωνο**», με δυνατότητα downloading
- Πρόσβαση, πριν τη δημοσίευσή τους, στα **video reports** και σε διάφορα άρθρα

Με τη συνδρομή των 10 ευρώ* στον Τύπο, παίρνετε:

- Όλα τα παραπάνω, συν ένα αντίτυπο του βιβλίου «**Οι 'αποστάτες', τα ρέντζελα και οι δήμαρχοι/Οι δημοτικές εκλογές στα Γιάννενα, 1925-2014**» σε φυσική μορφή
- Ανάγνωση του **Εξωφύλλου** την προηγούμενη ημέρα κυκλοφορίας του
- Πρόσβαση σε προσφορές για **θεάματα** (θέατρα, συναυλίες) που γίνονται στην πόλη των Ιωαννίνων

Για να εγγραφείτε, βρείτε το «πορτοκαλί κουμπί» του Patreon σε κείμενα του site ή αντιγράψτε αυτό το σύνδεσμο:

<https://www.patreon.com/TyposI>

Σε αυτό το βίντεο, θα βρείτε αναλυτικές οδηγίες για την εγγραφή:

<https://www.youtube.com/watch?v=75ah4XuyCI8&feature=youtu.be>

*[*οι τιμές είναι προ ΦΠΑ]*

Τι είναι, τέλος πάντων, αυτά τα ψηφιακά πορτοφόλια

Ολοένα και περισσότεροι καταναλωτές χρησιμοποιούν το ηλεκτρονικό τους πορτοφόλι για την πραγματοποίηση πληρωμών. Τα ψηφιακά πορτοφόλια ή απλά «wallets» παρέχουν τη δυνατότητα ανέπαφων συναλλαγών με χρήση φορητής συσκευής (έξυπνο κινητό ή έξυπνο ρολόι-smartphone ή smartwatch), αντικαθιστώντας το πλαστικό της φυσικής κάρτας. Με απλά βήματα, ο κάτοχος της κάρτας μπορεί να την εντάξει στο wallet που τον διευκολύνει - ανάλογα με το λειτουργικό σύστημα της συσκευής που διαθέτει (Android ή iOS) - και να πραγματοποιεί τις καθημερινές συναλλαγές του μέσα από τη συσκευή του, απολύτως ανέπαφα και χωρίς χρήση PIN, καθώς ταυτοποιείται με βιομετρικά στοιχεία, όπως το δαχτυλικό αποτύπωμα (fingerprint), η αναγνώριση προσώπου (Face ID) ή με τη χρήση κωδικού της φορητής συσκευής.

Ποια όμως είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των ψηφιακών πορτοφολιών σε σχέση με άλλους τρόπους συναλλαγών; Αρχικά, τα wallets παρέχουν αξιοσημείωτη διευκόλυνση, απλοποιώντας την καθημερινότητα του σύγχρονου καταναλωτή, που πλέον δε χρειάζεται να έχει πάντα μαζί του το πορτοφόλι και μπορεί να πραγματοποιεί οποιαδήποτε συναλλαγή χαμηλού ή υψηλού ποσού - από τον πρωινό καφέ έως και αγορές οικιακού εξοπλισμού - σε οποιονδήποτε έμπορο με τερματικό

contactless POS, χρησιμοποιώντας απλώς το smartphone ή το smartwatch. Πέρα όμως από την απλούστευση των συναλλαγών, πολύ σημαντικός είναι και ο παράγοντας της ασφάλειας, καθώς τα wallets «θωρακίζονται» από τη σύγχρονη τεχνολογία tokenization, η οποία προστατεύει την κάρτα πληρωμής από την εμφάνιση του αριθμού της, καθώς στη θέση του δημιουργείται ένας μοναδικός κρυπτογραφημένος αριθμός (token), αποκλειστικά για την πραγματοποίηση της εκάστοτε συναλλαγής.

Ως εκ τούτου, οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται μέσω wallets, αξιοποιώντας τη δύναμη του tokenization, είναι περισσότερο ασφαλείς και προστατεύουν ευρύτερα από τους κινδύνους υποκλοπής των στοιχείων της κάρτας (π.χ. κλοπή πορτοφολιού / κλοπή πλαστικού κάρτας, αντιγραφή στοιχείων της κάρτας από την πλαστική μορφή της, κ.ο.κ.).

Οι νέες τεχνολογίες που ενσωματώνουν τα wallets και οι συσκευές που τα υποστηρίζουν, εξασφαλίζουν ευκολία, ταχύτητα και κυρίως την ασφάλεια των συναλλαγών, καθιστώντας τα ψηφιακά πορτοφόλια ένα καθημερινό εργαλείο που κερδίζει την εμπιστοσύνη ολοένα και περισσότερων χρηστών.

Μπορεί όμως το ηλεκτρονικό πορτοφόλι να ενσωματώσει όλες τις χρεωστικές, πιστωτικές και προπληρωμένες κάρτες ενός καταναλωτή ανεξάρτητα από την τράπεζα που έχει εκδοθεί η κάρτα; Είναι στη διακριτική ευχέρεια κάθε τράπεζας, να επιλέγει ποιες κάρτες

- που η ίδια εκδίδει - θα μπορούν να

εντάξουν οι πελάτες της στα ψηφιακά πορτοφόλια που εκείνη διαθέτει προς χρήση.

Η ΑΡΧΗ

Το πρώτο ηλεκτρονικό πορτοφόλι στην ελληνική αγορά το εισήγαγε ήδη από το 2014 η Alpha Bank, το οποίο μετεξελίχθηκε στο αναβαθμισμένο myAlpha Wallet. Σήμερα η Alpha Bank παρέχει πρώτη στους πελάτες της, κατόχους καρτών Visa και Mastercard, τα Garmin Pay, Apple Pay, Google PayTM και, πρόσφατα, το Xiaomi Pay. Παράλληλα, γίνονται ενισχυμένες προσπάθειες ενημέρωσης και εκπαίδευσης του καταναλωτικού κοινού, γύρω από τα οφέλη της χρήσης των wallets, με ενέργειες όπως η καμπάνια επικοινωνίας #memiakini.

Σύμφωνα με στοιχεία από την Alpha Bank, που έχει το μεγαλύτερο μερίδιο αγοράς στο συγκεκριμένο τομέα, αναφορικά με τα δημογραφικά στοιχεία των χρηστών των wallets, αναμενόμενο είναι ότι αυτά υιοθετούνται περισσότερο από τις νεαρότερες ηλικιακές ομάδες, που έχουν μια ανεπτυγμένη σχέση με την ψηφιακή τεχνολογία και τις έξυπνες φορητές συσκευές. Ένα αρκετά ενδιαφέρον στοιχείο, όμως, που ίσως προκαλεί ευχάριστη έκπληξη, είναι ότι παρατηρείται και ένας ικανοποιητικός βαθμός διείσδυσης σε μεγαλύτερους ηλικιακά καταναλωτές (45 ετών και άνω) κάτι που αποδεικνύει

ότι σημειώνεται πρόοδος στην ευρύτερη διάχυση της τεχνολογίας και στην ψηφιακή μετάβαση της κοινωνίας, στην κατεύθυνση μιας κουλτούρας ανέπαφων συναλλαγών στη χώρα.

Οι συναλλαγές που πραγματοποιούνται μέσω wallets, αξιοποιώντας τη δύναμη του tokenization, είναι περισσότερο ασφαλείς και προστατεύουν ευρύτερα από τους κινδύνους υποκλοπής των στοιχείων της κάρτας

Ένας ακόμα χειρότερος εκλογικός νόμος

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ο νόμος 4084/21, ο «νόμος Βορίδη» για την τοπική αυτοδιοίκηση, είναι ένας χειρότερος νόμος που ήρθε να αντικαταστήσει τις δύο προηγούμενες νομοθετικές δέσμες: την απλή αναλογική του ΣΥΡΙΖΑ που «αυτοακυρώθηκε» και την αντιδημοκρατική παρέμβαση Θεοδωρικάκου, ο οποίος έγραψε το όνομά του σε μια από τις πιο καλπονοθευτικές παρεμβάσεις στην ελληνική πολιτική πραγματικότητα.

Ο νόμος Βορίδη «κατά της ακυβερνησίας» επαναφέρει τη διάταξη που προβλέπει ότι οι δήμαρχοι και περιφερειάρχες εκλέγονται μειοψηφικά, από τον πρώτο γύρο με κάτω του 50% των ψήφων, συγκεκριμένα με το 43% και παίρνουν τα 3/5 των εδρών. Επίσης, ο κ. Βορίδης εισήγαγε όριο 3% για την είσοδο στα δημοτικά και περιφερειακά συμβούλια, μεταφέροντας έτσι τον «κοινοβουλευτισμό» σε ένα -υποτίθεται- ανεξάρτητο και πιο κοντά στους πολίτες επίπεδο διακυβέρνησης. Με τη δικαιολογία της «ακυβερνησίας» ο κ. Βορίδης κατάφερε ένα πλήγμα στη συμμετοχική δημοκρατία, ξεμπερδεύοντας με «μη αρεστές» πολιτικές δυνάμεις. Και αυτές αναφέρονται κατά συντριπτικό ποσοστό στην αριστερά...

Εκτός όμως από τα προφανή, ο νόμος Βορίδη μείωσε και με άλλο τρόπο την αντιπροσώπευση, μειώνοντας «λελογισμένα» όπως αναφέρει στην εισηγητική έκθεση, τον αριθμό των συμβούλων.

Ο νόμος μειώνει ντε φάκτο τον αριθμό συμβούλων, τόσο σε Δήμους, όσο και στις Περιφέρειες και οι αυξομειώσεις (κυρίως μειώσεις) της απογραφής 2021 δεν επηρεάζουν άμεσα τους Δήμους και την Περιφέρεια Ηπείρου, αφού παραμένουν στα ίδια πληθυσμιακά πεδία με τον προηγούμενο νόμο.

Για παράδειγμα, ο Δήμος Ιωαννιτών υπάγεται στη γενική κατάταξη Δήμων 100.000-150.000 κατοίκων που από 45 δημοτικούς συμβούλους, πέφτουν αυτόματα στους 39.

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ, ΟΙ ΑΠΩΛΕΙΕΣ ΤΩΝ ΔΗΜΩΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Γιάννενα	39 από 45
Β. Τζουμέρκα	19 από 27
Δωδώνη	19 από 21
Ζαγόρι	15 από 17
Ζίτσα	25 από 27
Πωγώνι	19 από 21
Κόνιτσα	19 από 21
Μέτσοβο	19 από 21
Περιφέρεια Ηπείρου	45 από 51

Μέτρο από τον πληθυσμό και όχι τα έγκυρα...

ΕΝΑ ΑΚΟΜΑ τέχνασμα που περιστέλλει την εκπροσώπηση και την αναλογικότητα του αποτελέσματος, είναι ο τρόπος με τον οποίο βγαίνει το μέτρο που πρέπει να πιάσουν οι συνδυασμοί για να μπούνε στην κατανομή συμβούλων.

«Μέτρο για τον υπολογισμό των εδρών των δημοτικών συμβούλων κάθε εκλογικής περιφέρειας αποτελεί το ακέραιο πηλίκο της διαίρεσης του πληθυσμού του δήμου, δια του συνολικού αριθμού των μελών του δημοτικού συμβουλίου κάθε δήμου» αναφέρει ο νόμος, βάζοντας έτσι στο εκλογικό αποτέλεσμα και όσους-ες... δεν θα ψηφίσουν, ακόμα και τον ανήλικο πληθυσμό που δεν έχει δικαίωμα ψήφου.

Με αυτό τον υπολογισμό και με βάση τα προσωρινά ακόμα στοιχεία της απογραφής 2021, το εκλογικό μέτρο στον Δήμο Ιωαννιτών είναι 2.874. Στις εκλογές του 2019 ίσχυε το... δημοκρατικά αυτόνοπτο, ότι το μέτρο προκύπτει από το σύνολο των έγκυρων ψηφοδελτίων δια του αριθμού των εδρών προσαυξημένου κατά 1. Εδώ, ο «νόμος Σκουρλέτη» περιόριζε την απλή αναλογική βάζοντας το «+1», ωστόσο το μέτρο έβγαине επί των συμμετοχόντων στη διαδικασία. Το μέτρο στις εκλογές του 2019 ήταν 785 ψήφοι, υποτριπλάσιο δηλαδή.

Εν ολίγοις, ο νόμος Βορίδη φτιάχτηκε για να περιορίσει τη δημοκρατική συμμετοχή και εκπροσώπηση στην πιο άμεση επαφή των πολιτών με την εξουσία, τα τοπικά, δημοτικά και περιφερειακά τους συμβούλια. Ενώ οι αντιδημοκρατικές παρεμβάσεις Θεοδωρικάκου ελέγχονταν από τη δικαιοσύνη και βρίσκονται λειψές, η αυτοδιοίκηση συνεχίζει να λειτουργεί «στον αέρα» και η κυβέρνηση προσβλέπει στο κλείσιμο αυτής της αυτοδιοικητικής περιόδου, με την επιβολή ενός ακόμα χειρότερου νόμου...

ΣΥΝΑΥΛΙΕΣ

27 ΙΟΥΛΙΟΥ

Γ. Χαρούλης
στον
αρχαιολογικό
χώρο
Δωδώνης

ΤΟ 6^ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ Δωδώνης ετοιμάζεται να υποδεχθεί έναν από τους πιο δημοφιλείς τραγουδιστές στον αρχαιολογικό χώρο Δωδώνης. Στις 27 Ιουλίου, στις 21:00, ο Γιάννης Χαρούλης θα δώσει συναυλία.

Το εισιτήριο για τη συναυλία έχει οριστεί στα 15 ευρώ – 12 ευρώ το μειωμένο. Ελεύθερη είσοδος για δημότες Δωδώνης και παιδιά έως 10 ετών.

Σημειωτέον ότι ο Χαρούλης θα δώσει συναυλία και στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, στις 5 Σεπτεμβρίου (15 ευρώ το εισιτήριο, 12 ευρώ το μειωμένο). Προπώληση εισιτηρίων στο ticketservices.gr

ΣΙΝΕΜΑ

25 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Πλαγίως» του Αλεξάντερ Πέιν

ΤΗΝ ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ ταινία του Αλεξάντερ Πέιν «Πλαγίως» (2004) θα προβάλλει το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών τη Δευτέρα 25 Ιουλίου, στις 21:30, στον αύλειο χώρο του πολιτιστικού πολυχώρου «Δημ. Χατζής», με ελεύθερη είσοδο.

Παίζουν: Πολ Τζιαμάτι, Τόμας Χέιντεν Τσερτς, Βιρτζίνια Μάντσεν, Σάντρα Ο.

Η υπόθεση: Ο Μάιλς, επίδοξος συγγραφέας και λάτρης του κρασιού, και ο Τζακ, ένας ημι-αποτυχημένος ηθοποιός, που παντρεύεται σε λίγες μέρες, ξεκινούν για κρασσοκατάλυξη στους αμπελώνες της Σάντα Μπάρμπαρα. Η γνωριμία τους με δυο σερβιτόρες θα φέρει στην επιφάνεια τις διαφορές που τους χωρίζουν αλλά και τις αδυναμίες των χαρακτήρων τους.

Η ταινία τιμήθηκε με Όσκαρ σεναρίου ενώ προτάθηκε και για αρκετά βραβεία συμπεριλαμβανομένων πέντε βραβείων Όσκαρ, επτά Χρυσών Σφαιρών κι ενός βραβείου BAFTA.

27 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Ποιος παγίδεψε τον Ρότζερ Ράμπιτ»

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΟ αφιέρωμα με τίτλο «Νουάρ στο φως του φεγγαριού», που διοργανώνουν το Πολιτιστικό Ίδρυμα Ομίλου Πειραιώς και το Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Ιωαννιτών, κλείνει στις 27 Ιουλίου, στις 21:00, στον αύλειο χώρο του Μουσείου Αργυροτεχνίας, με την προβολή της ταινίας «Ποιος παγίδεψε τον Ρότζερ Ράμπιτ».

Μια ταινία σε σκηνοθεσία Ρόμπερτ Ζεμέκις που προβλήθηκε για πρώτη φορά το 1988 και η οποία ήρθε να «παντρέψει» το φιλμ νουάρ με τα κλασικά κινούμενα σχέδια και να αφήσει εποχή.

Η υπόθεση: Στο Λος Άντζελες του 1947, σε έναν κόσμο που συνυπάρχουν άνθρωποι και

κινούμενα σχέδια, ο Ρότζερ Ράμπιτ υποπεύεται ότι η κοκκινομάλλα γυναίκα του, Τζέσικα, φλερτάρει με τον ιδιοκτήτη του νυχτερινού κέντρου στο οποίο εμφανίζεται. Όταν ο αντίζηλος του βρίσκεται νεκρός, ο συμπαθής λαγός καταζητείται ως ύποπτος για τη δολοφονία του. Ο μόνος που μπορεί να τον σώσει είναι ο ιδιωτικός ντετέκτιβ Έντι Βάλιαντ, ο οποίος όμως απεχθάνεται τα καρτούν...

Η ταινία προτάθηκε για έξι βραβεία Όσκαρ κερδίζοντας τρία (Μοντάζ, Μοντάζ Ήχου, Οπτικών Εφέ), ενώ της απονεμήθηκε και ειδικό βραβείο καλλιτεχνικού επιτεύγματος για τη δημιουργία των καρτούν. Είσοδος ελεύθερη.

ΘΕΑΤΡΟ

25 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Φιλοκλήτης»

ΤΟ ΕΡΓΟ του Σοφοκλή «Φιλοκλήτης» σε σκηνοθεσία Μαρλέν Καμίνσκυ, ανεβαίνει και σήμερα 25 Ιουλίου, στις 21:30, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ.

Τον ρόλο του πληγωμένου ομώνυμου ήρωα ερμηνεύει ο Τάσος Νούσιος κι αυτόν του φιλόδοξου Νεοπτόλεμου ο Γιώργος Αμούτζας. Στον ρόλο του πολυμήχανου Οδυσσέα η Μαρία Πρωτόπαππα. Μαζί τους ένας δμελής χορός: Αλέξανδρος Φιλιππίδης (Κορυφαίος του Χορού), Παντελής Αρυσσαλίδης, Μάρκος Γέττος, Βαγγέλης Κρανιώτης, Βαγγέλης Μάγειρος, Τάσος Θεοφιλάτος (έμπορος).

Εισιτήρια: 20 ευρώ, 15 ευρώ το μειωμένο [viva.gr]

26 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Οι γείτονες από πάνω»

Η ΘΕΑΤΡΙΚΗ παράσταση «Οι γείτονες από πάνω» σε σκηνοθεσία Δημήτρη Μαλισσόβα ανεβαίνει και στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, στις 26 Ιουλίου, στις 21:00.

Παίζουν: Δημήτρης Σταράβας, Νικολέττα Κάρρα, Θάνος Μπίρκος, Γιώργος Κοψιδάς, Σοφία Μανωλάκου.

Η υπόθεση: Ο Επαμεινώνδας Ζαχαρίας Μπέκος ή Ζακ Μπεκώ και η Άννα Μαρία Πετροχειλού Μπέκου είναι παντρεμένοι 15 χρόνια. Ο γάμος τους, περνάει μεγάλη κρίση. Μια μέρα η Άννα Μαρία προσκαλεί τους «γείτονες από πάνω» σε finger food dinner, προκειμένου να γνωριστούν καλύτερα και, παράλληλα, για να βγάλουν την υποχρέωση για τη βοήθειά τους στην ανακαίνιση του διαμερισμάτος τους πριν από 6 μήνες. Ο Αντωνίκος και η Γεωργιάννα είναι ένα ιδιαίτερο ζευγάρι με απελευθερωμένο lifestyle, απολαμβάνουν τις χαρές της ζωής.

Εισιτήρια: 20 ευρώ, 15 ευρώ το μειωμένο [viva.gr, Ticketsloannina].

29 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Θεσμοφοριάζουσες» στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ

ΟΙ «ΘΕΣΜΟΦΟΡΙΑΖΟΥΣΕΣ» του Αριστοφάνη, σε σκηνοθεσία Γιάννη Μπέζου, έρχονται στα Γιάννενα, στο υπαίθριο θέατρο της ΕΗΜ, στις 29 Ιουλίου, στις 21:30.

Παίζουν: Γιάννης Μπέζος, Βλαδίμηρος Κυριακίδης, Φωτεινή Μπαξεβάνη κ.ά. Πρωτότυπη μουσική-σύνθεση ο Φοίβος Δεληβοριάς.

Στις Θεσμοφοριάζουσες ο Αριστοφάνης προσπαθεί να παρωδήσει τον μεγάλο Ευριπίδη, με βάση τη συμπεριφορά των Αθηναίων γυναικών στη διάρκεια μιας μεγάλης μυστικιστικής γιορτής αποκλειστικά γυναικείας, τα Θεσμοφόρια. Εισιτήρια: 20 ευρώ, 15 ευρώ το μειωμένο [viva.gr, Ticketsloannina].

30 ΙΟΥΛΙΟΥ

«Μήδεια» του Μποστ στο αρχαίο θέατρο Δωδώνης

ΤΟ ΕΘΝΙΚΟ θέατρο έρχεται με τη «Μήδεια» του Μποστ, σε σκηνοθεσία Γιάννη Καλαβριανού, στο αρχαίο θέατρο της Δωδώνης, στις 30 Ιουλίου, στις 21:00. Η παράσταση θα δοθεί στο πλαίσιο του 6ου Φεστιβάλ Δωδώνης. Το έργο-σταθμός της νεοελληνικής δραματουργίας γράφηκε το 1993 σε δεκαπεντασύλλαβο.

Όπως αναφέρεται σε σημείωμα του Εθνικού Θεάτρου, η «Μήδεια» του Μέντη Μποσταντζόγλου ή Μποστ, είναι μια εκρηκτική κωμωδία για τη σύγχρονη πραγματικότητα αυτής της χώρας. Οι ήρωες του έργου ανησυχούν για τον πληθωρισμό και την ανεργία, τη λιτότητα και τη δημόσια διαφθορά, τα δάνεια και τα επιδόματα, καθυστερούν στα ραντεβού τους γιατί πέφτουν

πάνω σε πορείες, και λατρεύουν τα αρχαία ελληνικά –αρκεί, βέβαια, να μη χρειαστεί να τα διαβάσουν. Στον κόσμο του Μποστ συνυπάρχουν αναπάντεχα και αρμονικά η Μήδεια, η Αντιγόνη, ένας Ψαράς, ο Ιάσοντας, μια Καλόγρια, ο Οιδίποδας, ο Ευριπίδης και ένας αλλόκοτος Χορός, κατορθώνοντας να διαλύσουν κάθε μας βεβαιότητα, «να επικρίνουν τους επικριτές, να προβληματίσουν τους κριτές και να ελευθερώσουν τους θεατές».

Παίζουν (με αλφαβητική σειρά): Γιώργος Γλάστρας: Τροφός, Θανάσης Δήμου: Οιδίποδας, Άνδρη Θεοδότου: Αντιγόνη, Στέλιος Ιακωβίδης: Ευριπίδης, Θανάσης Ισιδώρου: Ψαράς, Σύρμω Κεκέ: Καλόγρια, Μαρία Κοσκινά: Κορυφαία, Φανή

Παναγιωτίδου: Εξάγγελος, Γιώργος Σαββίδης: Καλόγερος, Σταύρος Σβήγκος: Ιάσοντας, Γαλήνη Χατζηπασχάλη: Μήδεια

Χορός: Μαρία Κωνσταντά, Ειρήνη Μακρή, Λυγερή Μπτροπούλου, Ελπίδα Νικολάου, Κατερίνα Πατσιάνη, Ματίνα Περγιουδάκη, Μαριάμ Ρουχάτζε, Θεοδοσία Σαββάκη, Νιόβη Χαραλάμπους. Μουσικοί επί σκηνής: Παρασκευάς Κίτσος (κοντραμπάσο), Θοδωρής Οικονόμου (πίανο-μουσική διεύθυνση), Δημήτρης Χουντής (σοπράνο σαξόφωνο), Μαρία Χριστίνα Harper (άρπα). Γενική είσοδος: 15€, Δημότες Δωδώνης: 4€, άνεργοι δημότες Δωδώνης, ΑμεΑ & παιδιά έως 10 ετών: Ελεύθερη είσοδος.

Εισιτήρια στο ticketservices.gr.

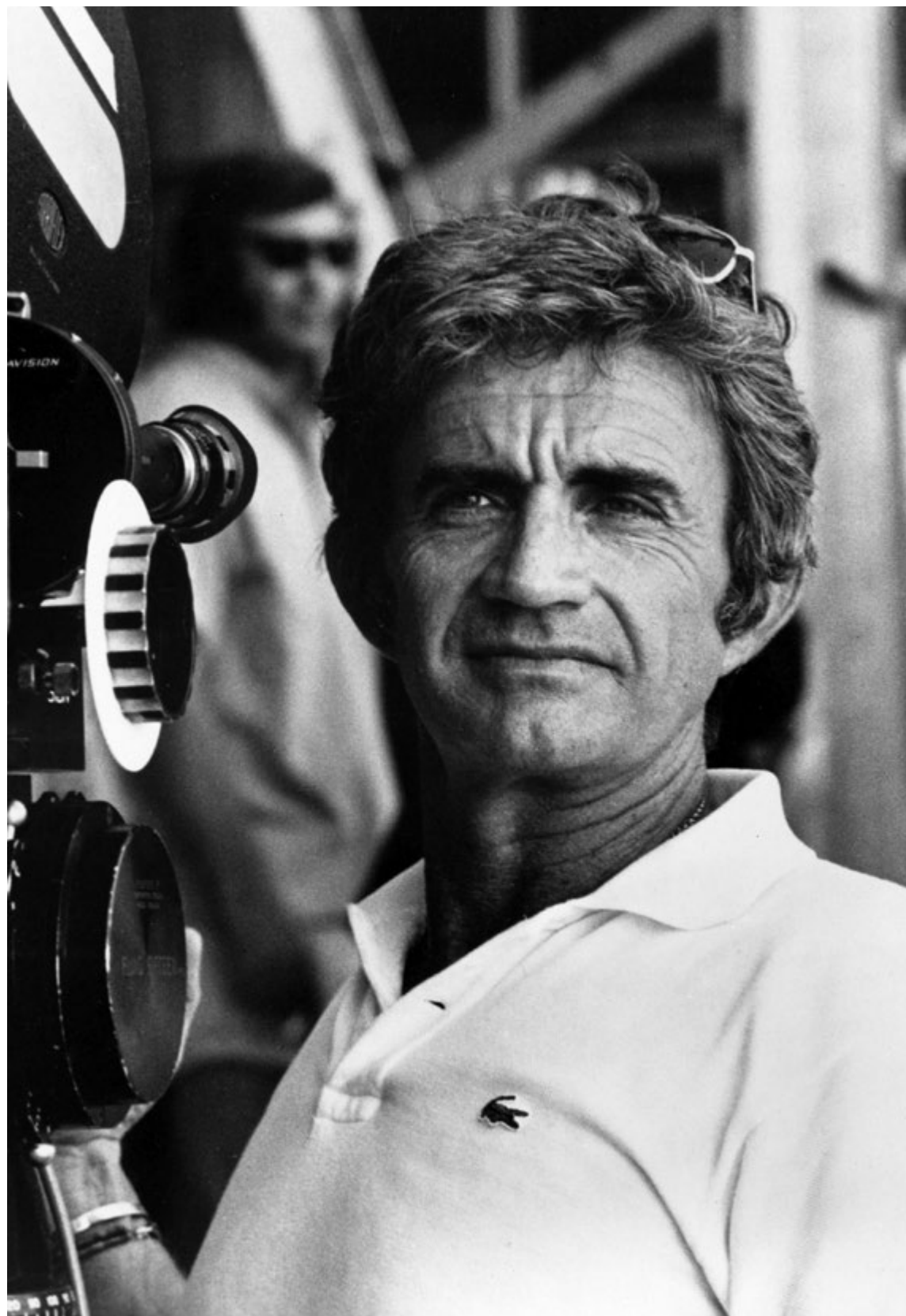
ΜΠΛΕΪΚ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΣ

Ο σκηνοθέτης πίσω από τον Επιθεωρητή Κλουζό

Μας χάρισε απλόχερα το γέλιο, πολλές φορές μέχρι δακρύων, χωρίς να ξεπέσει ποτέ στο φτηνό, το χοντροκομμένο. Αντιθέτως, κρατούσε με πρωτόγνωρη δεξιοτεχνία το πνευματώδες με το καθαρά ψυχαγωγικό σινεμά, την ουσία με την ιερότητα της διασκέδασης. Ο Μπλέικ Έντουαρντς, υπήρξε ένας από τους σημαντικότερους ψυχαγωγούς του σινεμά, από εκείνα τα εκ γενετής ταλέντα, που μπορούν να βγάλουν συνεχώς από το καπέλο, την τσέπη, το πέτο, έξυπνα αστεία, ανεπανάληπτα γκαγκς, φρέσκες ιδέες. Και μόνο οι αθάνατες κωμωδίες του «Ροζ Πάνθηρα», με τον ανεπανάληπτο Πίτερ Σέλερς στον ρόλο του επιθεωρητή Κλουζό, ή η αριστουργηματική ξεκαρδιστική σάτιρα «Το Πάρτι» και πάλι με τον κορυφαίο Βρετανό ηθοποιό, είναι αρκετές για να περάσει ο Έντουαρντς στο πάνθεον των κορυφαίων του κινηματογράφου.

Ο Μπλέικ Έντουαρντς, όμως, δεν ήταν μόνο μέγας μάστορας της κωμωδίας. Για όσους δεν το γνωρίζουν ήταν και ένας εξαιρετικός σκηνοθέτης, που υπηρέτησε και το δράμα, με την υπέροχη ταινία «Μέρες Κρασιού και Λουλουδιών», με τον Τζακ Λέμον και την Λι Ρέμικ, όπου θίγεται για πρώτη φορά στο Χόλιγουντ το πρόβλημα του αλκοολισμού και το φιλμ νουάρ, στο έξοχο «Επιχείρηση Τρόμος», με τον Γκλεν Φορντ και την Λι Ρέμικ, τη δραματική κομεντί, με το γοητευτικότερο και κλασικό «Πρόγευμα στο Τίφινι», με την Ώντρεϊ Χέμπαρντ, την αντιπολεμική κωμωδία, όπως το «Τι Έκανες στον Πόλεμο Μπαμπά;» με τον Τζέιμς Κόμπερν ή ακόμη και το γουέστερν, με το λυρικό «Δυο Γεράκια», με τον Γουίλιαμ Χόλντεν και τον Ράιαν Ο' Νιλ.

Ο Μπλέικ Έντουαρντς, που σε λίγες ημέρες συμπληρώνονται 100 χρόνια από τη γέννησή του, δικαιολογημένα είχε το παράπονο ότι ούτε μια ταινία του δεν προτάθηκε για Όσκαρ σκηνοθεσίας -ναι, ούτε ακόμη και το «Πάρτι»! -κάτι που τα μέλη της Αμερικάνικης Ακαδημίας Κινηματογράφου, προσπάθησαν να διορθώσουν, στα γεράματά του, με το τιμητικό Όσκαρ Συνολικής Προσφοράς, που στην περίπτωση του θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και «Όσκαρ της Παρηγοριάς»...

Ο Μπλέικ Έντουαρντς, γεννήθηκε στην Τάλσα της Οκλαχόμα στις 22 Ιουλίου του 1922, δεν θα γνωρίσει τον πατέρα του, καθώς αυτός εγκατέλειψε τη μητέρα του Λίλιαν Γκρόμετ Κραμπ, ενώ ήταν ακόμη έγκυος. Η μητέρα του ξαναπαντρεύτηκε με τον Τζακ Μακ Έντουαρντς, έναν σκηνοθέτη του βωβού κινηματογράφου, ο οποίος τον υιοθέτησε. Το 1925 ο πατριός του, μαζί με την οικογένειά του, μετακόμισε στο Λος Άντζελες, για να δουλέψει ως διευθυντής παραγωγής ταινιών. Ο Μπλέικ Έντουαρντς, που δεν είχε και πολλές σχέσεις με τον πατριό του, τελειώνοντας το λύκειο στο Μπέμπερλι Χιλς, το 1941, θα αρχίσει να δουλεύει ως ηθοποιός. Μπορεί να έπαιζε μικρούς ή και ασήμαντους ρόλους, αλλά σε αυτή τη σύντομη διαδρομή του ως ηθοποιός θα δει από κοντά πως δούλευαν ιερά τέρατα της σκηνοθεσίας, όπως ο Τζον Φορντ, ο Γουίλιαμ Γουάιλερ ή ο Όττο Πρέμινγκερ. Και ως ένα αρκετά ευφυές παιδί κατάλαβε ότι το υποκριτικό του ταλέντο δεν ήταν ιδιαίτερο και πως στη ζωή καλύτερα να σκηνοθετεί παρά να σκηνοθετείσαι...

ΤΑ ΠΡΩΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

Ο Έντουαρντς, που το ταλέντο του επεκτεινόταν και στη συγγραφή σεναρίων, θα κάνει το ντεμπούτο του ως σκηνοθέτης το 1952, με το τηλεοπτικό πρόγραμμα «Four Star Playhouse». Δυο χρόνια μετά θα δημιουργήσει την πετυχημένη τηλεοπτική σειρά με τον Μίκι Ρούνεϊ «The Mickey Rooney Show: Hey, Mulligan». Το 1959 θα γράψει και θα σκηνοθετήσει τη σειρά «Πίτερ Γκαν», ενώ θα συνεργαστεί για πρώτη φορά και με τον φημισμένο μουσικό Χένρι Μαντσίνι. Αυτό κρατείστε το. Διότι αργότερα, οι δυο τους θα συνεργαστούν αρμονικά σε αρκετές ταινίες, δημιουργώντας ένα δίδυμο επιτυχίας.

ΤΟ ΝΤΕΜΠΟΥΤΟ ΚΑΙ ΤΟ «ΠΡΟΓΕΥΜΑ ΣΤΟ ΤΙΦΑΝΙΣ»

Το κινηματογραφικό του ντεμπούτο ουσιαστικά, σε μια μεγάλη παραγωγή, θα το κάνει το 1959 στην κωμωδία «Επιχείρηση Κομπινεζόν», με τους μεγάλους σταρ της εποχής, Κάρι Γκραντ και Τόνι Κέρτις. Μία τεράστια εμπορική επιτυχία, η μεγαλύτερη της δεκαετίας για την Universal. Πλέον ο Έντουαρντς είναι ένας υπολογίσιμος σκηνοθέτης. Μέχρι που θα έρθει το 1961 και η διάσημη μελαγχολικά υπέροχη δραμαντί «Πρόγευμα στο Τίφανις» και θα τον καταστήσει ένα από τα πιο περιζήτητα ονόματα στο Χόλιγουντ και συνάμα -ίσως και καθ' υπερβολή- να παίρνει τη σκυτάλη από τον τεράστιο Μπίλι Γουάιλντερ. Ένα φιλικό αξιόγαμπρο, σε σενάριο Τρούμαν Καπότε, με την αξέχαστη μουσική του

Η ΚΟΥΡΣΑ ΜΕ ΤΗΝ ΤΖΟΥΛΙ ΆΝΤΡΙΟΥΣ

Ο ΜΠΛΕΪΚ ΕΝΤΟΥΑΡΝΤΣ, που θα παντρευτεί, σε δεύτερο γάμο, το 1969 τη διάσημη ηθοποιό Τζούλι Άντριους, της οποίας θα δώσει αρκετούς αξιόλογους ρόλους («Βίκτορ Βικτόρια», «S.O.B.») και με την οποία θα ζήσει ευτυχισμένα και ήσυχα μαζί της μέχρι το τέλος της ζωής του, θα γυρίσει και πολλές ακόμη καλές και πετυχημένες ταινίες. Μερικές απ' αυτές είναι η ρομαντική κωμωδία «Δέκα», με Ντάντλεϊ Μουρ, Μπο Ντέρεκ και Τζούλι Άντριους, η ευχάριστη περιπέτεια «Η Μεγάλη Κούρσα Γύρω από τον Κόσμο», με Τζακ Λέμον, Τόνι Κέρτις, Νάταλι Γουντ, την κωμωδία «Ραντεβού στα Τυφλά», με Μπρους Γουίλις και Κιμ Μπέισινγκερ, το κατασκοπικό μιούζικαλ «Darling Lili» με Άντριους και Ροκ Χάτσον. Ο Μπλέικ Έντουαρντς θα πεθάνει από επιπλοκές πνευμονίας στις 15 Δεκεμβρίου του 2010, σε ηλικία 88 ετών, ενώ έξι χρόνια πριν είχε τιμηθεί με τιμητικό Όσκαρ (για την προσφορά του) όπου έδωσε και την τελευταία του παράσταση, μπαίνοντας στην αίθουσα πάνω σε ένα καροτσάκι που έτρεχε με ιλιγγιώδη ταχύτητα, σαρκάζοντας τα μέλη της Ακαδημίας και ταυτόχρονα προσφέροντας αυτό που ήξερε να κάνει απλόχερα: Το γέλιο.

Μαντσίνι και φυσικά την εκτυφλωτική Όντρεϊ Χέμπμπορν, που έχει δίπλα της τον γεμάτο θετική ενέργεια Τζορτζ Πέπαρντ και σε ένα ρόλο έκπληξη τον Μίκι Ρούνεϊ.

Η ΕΠΙΤΥΧΙΑ ΤΟΥ ΚΛΟΥΖΟ

Οι επιτυχίες του διαδέχονταν η μία την άλλη, μέχρι που θα έρθει και ο «Ροζ Πάνθηρας» το 1963 και μια σειρά ταινιών με τον Επιθεωρητή Κλουζό, να γίνονται οι πιο αγαπημένες κωμωδίες όλων των εποχών, για εκατομμύρια θεατές σε όλο τον κόσμο. Ο Πίτερ Σέλερς, ένας από τους μεγαλύτερους ηθοποιούς όλων των εποχών, με τρομερή φλέβα κωμικού, θα γίνει παγκοσμίως διάσημος και χωρίς να είναι υπερβολή, η τεράστια επιτυχία οφείλεται κατά κύριο λόγο σε αυτόν. Και να σκεφτεί κανείς ότι πήρε τον ρόλο, μετά την άρνηση του Πίτερ Ουστίνοφ να συμμετάσχει στην ταινία. Δίπλα στον ανεπανάληπτο Σέλερς, οι εξαιρετικοί Ντέιβιντ Νίβεν, Καπισίν, Κλάουντια Καρντινάλε και Ρόμπερτ Βάγκνερ. Η δεύτερη ταινία, τον επόμενο

χρόνο, «Λαγωνικό 24 Καρατίων», θα είναι ακόμη καλύτερη, θα φτάσει το απόλυτο, με αναρχικό πνεύμα, όπου οι αυτοσχεδισμοί του Σέλερς είναι ικανοί να γκρεμίσουν από τα γέλια τους κινηματογράφους. Στο καστ θα μπει και ο αξιόγαμπρος Χέμπερτ Λομ, που ζει για να εξολοθρευσει τον Κλουζό, καθώς και ο έμπειρος Τζορτζ Σάντερς και η σέξι και γλυκύτατη Έλκε Σόμερ. Θα ακολουθήσουν ακόμη τέσσερις πετυχημένες ταινίες με τον Κλουζό. Όμως η συνεργασία Σέλερς-Έντουαρντς θα διαταραχθεί, στις τελευταίες δυο ταινίες, καθώς ο υπερβολικά δύσκολος Βρετανός ηθοποιός είχε βαρεθεί τον ρόλο του Κλουζό και είχε γίνει εριστικός.

ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΠΑΡΤΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ

Στο ενδιάμεσο, όμως, υπήρξε και το αριστούργημα της πλούσιας κινηματογραφικής πορείας του Έντουαρντς, το περίφημο «Πάρτι» (1968), όπου ο Αμερικάνος σκηνοθέτης δίνει μια περίτεχνη πλατφόρμα στην οποία ο Πίτερ Σέλερς ξεδιπλώνει,

με έναν ιδιοφυή τρόπο, έναν θάνατο χαρακτήρα, που για πάντα θα μας θυμίζει μια εποχή αναρχίας, χίπικης ιλαρότητας, αγάπης και κατανόησης, η οποία μοιάζει σαν να μην υπήρξε ποτέ και πως έρχεται από ένα ουτοπικό μέλλον. Ο Σέλερς στο ρόλο ενός Ινδού κομπάρσου ηθοποιού, προσκαλεσμένος -κατά λάθος- σε ένα πάρτι ενός μεγιστάνα των στούντιο, του οποίου έχει τινάξει κυριολεκτικά στον αέρα το πολυέξοδο φινάλε της τελευταίας του ταινίας, θα του καταστρέψει και την άψογα οργανωμένη εκδήλωση στην υπερσύγχρονη βίλα. Περισσότερο από μία κωμωδία, μια σάτιρα για την άρχουσα τάξη και το Χόλιγουντ, όπου κυριαρχούν τα σλάπστικ και τα γκαγκς, οι θεόμουργες σκηνές, σε μια εποχή, κατά την οποία η Αμερική απ' τη μια ζει στον πολιτικό ζόφο του Βιετνάμ, της δολοφονίας του Μάρτιν Λούθερ Κινγκ, αλλά και μιας νεανικής διάθεσης για εξέγερση. Εξαίρετοι χαρακτηρισμοί πλαισιώνουν τον Σέλερς, ενώ η υπέροχη μουσική και πάλι του Μαντσίνι.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΧΑΡΗΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΑΚΗΣ

Μια αρκούδα μπαίνει σε μια κουζίνα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Ενώ η τηλεοπτική βιομηχανία πλέον στρέφεται σε υπερπαραγωγές τύπου Lord of the Rings και διάφορα spinoffs του Game of Thrones που μάλλον θα μείνει ατέλειωτο, η καλύτερη σειρά των τελευταίων μηνών (εξαιρούνται τα Boys) είναι... μαγειρική.

Ο Κρίστοφερ Στόρερ δημιούργησε για το FX τη δραματική σειρά The Bear. Έβαλε τον Τζέρεμι Άλεν Γουάιτ, τον Λιπ του «Shameless» στο ρόλο του πρωταγωνιστή και έφτιαξε κάτι που αξίζει να δείτε.

Το στόρι είναι... επίκαιρο, υπό την έννοια ότι η μαγειρική κερδίζει τηλεοπτικό έδαφος συνεχώς. Αυτή τη φορά όμως παίρνει μια σειρά δική της. Ο πρωταγωνιστής επιστρέφει στο οικογενειακό σαντουισάδικο μετά από ένα οικογενειακό δράμα και το αναλαμβάνει, αφήνοντας πίσω του διακρίσεις, σκούφους, διάσημες κουζίνες κ.λπ.

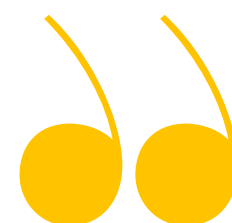
Ήδη, οι επαΐοντες αναφέρουν ότι η σειρά αποτυπώνει με μεγάλη ακρίβεια την αγχώδη, πολεμική συχνά ατμόσφαιρα που επικρατεί σε μια επαγγελματική κουζίνα και το πώς επιδρά όλο αυτό στους εργαζόμενους-ες.

Η σειρά όμως είναι μια δραματοποιημένη απεικόνιση όλων αυτών, οπότε ενέχονται διάφορες γραμμές υπόθεσης, ανάλογα με το πρόσωπο από το οποίο ξεκινάει. Ο Στόρερ, ο οποίος έχει φτιάξει το επίσης ενδιαφέρον Ramo, πάει πολύ κοντά στους ηθοποιούς του και δημιουργεί ακόμα πιο αγχωτικά πλάνα. Έχει επίσης αποπειραθεί με επιτυχία και ένα «μονομιάς» επεισόδιο, που γυρίστηκε single take.

Η σειρά είναι πολύ ενδιαφέρουσα, τόσο που ενδεχομένως στο τέλος της σεζόν, θα μιλάει περισσότερος κόσμος γι αυτήν. Είναι στην πρώτη της σεζόν, οπότε αν ψήνεστε για κάτι μαγειρικό, ιδού...

Οι επαΐοντες αναφέρουν ότι η σειρά αποτυπώνει με μεγάλη ακρίβεια την αγχώδη, πολεμική συχνά ατμόσφαιρα που επικρατεί σε μια επαγγελματική κουζίνα και το πώς επιδρά όλο αυτό στους εργαζόμενους-ες.

ΕΝΑ ΑΛΜΠΟΥΜ ΤΗ ΒΔΟΜΑΔΑ

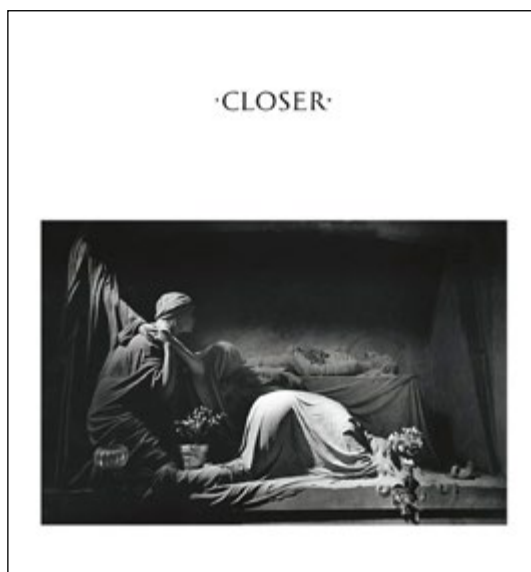

CLOSER-JOY DIVISION

Ταφικά μουσικά έθιμα

[ΤΟΥ ΓΙΩΡΓΟΥ ΤΣΑΝΤΙΚΟΥ]

Στις 18 Ιουλίου του 1980, 42 χρονάκια πριν δηλαδή, κυκλοφόρησε το Closer των Joy Division. Ήταν το δεύτερο και έμελλε να είναι και το τελευταίο άλμπουμ της μπάντας, μετά το Unknown Pleasures. Επίσης, είναι το post mortem κεφάλαιο του Ίαν Κέρτις, ο οποίος αυτοκτόνησε δύο μήνες πριν την κυκλοφορία του δίσκου και ένα, μην πριν κυκλοφορία του ενδιαμέσου σινγκλ, του Love Will Tear Us Apart, αν το έχετε ακουστά... Ενώ λοιπόν οι JD είχαν πεθάνει και ήδη, στη θέση τους πάρκαραν οι New Order. Οπότε το Closer ήταν ένας dark επίλογος για εκείνο το μουσικό κεφάλαιο των Χουκ-Σάμνερ-Μόρις. Το εξώφυλλό του, μια λεπτομέρεια του Αππιανού τάφου στη Γένοβα, ήταν και αυτό «συνένοχο»

στην dark αισθητική που έζωνε, έτσι και αλλιώς, το άλμπουμ.

Αρκετά όμως με τα μερομύνια. Ο δίσκος ήταν και είναι ένα σημειακό αριστούργημα, παρότι δημιουργήθηκε σε δύο διαφορετικές χρονικές περιόδους και αυτό διακρίνεται κυρίως στην ύπαρξη των synths (και στο προμήνυμα των New Order). Είναι ένας κλειστοφοβικός δίσκος, η αποδοχή που γνώρισε όμως, ήταν καθολική. Επίσης, αποτέλεσε τον οδηγό για στρατιές post πανκ συγκροτημάτων, που πάτησαν πάνω στο Closer για να μάθουν και να δημιουργήσουν τα δικά τους έργα. Ίσως όμως η πιο πραγματιστική κριτική για αυτό το δίσκο ήρθε από ένα (σχετικά) μένιστριμ έντυπο: Ο Πάολο Χιούιτ έγραφε στην κριτική του, στο Melody Maker, ότι το Closer έχει την «πιο ακαταμάχητη χορευτική μουσική». Και αν το σκεφτείτε, δεν είχε και άδικο...

ΜΑΡΙΟ ΝΤΡΑΓΚΙ

Θύμα μιας ιταλικής πολιτικής τάξης;

Εφθασε περιβεβλημένος με το κλέος του σωτήρα της ευρωζώνης το 2012: ο Μάριο Ντράγκι που ανέλαβε την πρωθυπουργία τον Φεβρουάριο του 2021 για να σώσει την Ιταλία από τον μαρασμό, εγκατέλειψε σήμερα έχοντας πέσει θύμα των μικροπολιτικών καυγάδων που ταλανίζουν διαχρονικά την ιταλική πολιτική ζωή.

Η πολιτική κρίση που υπέβασκε εδώ και μήνες στην Ρώμη, με εστία τις έριδες στους κόλπους του λαϊκιστικού Κινήματος των 5 Αστέρων, торπίλισε τελικά τον ετερόκλητο κυβερνητικό συνασπισμό στην πορεία για τις εκλογές προγραμματισμένες για το 2023.

Η τελευταία απόπειρα για ανάταξη απέτυχε χθες. Χρειάζεται ένα «νέο σύμφωνο εμπιστοσύνης, ειλικρινές και συγκεκριμένο», δήλωσε ενώπιον της ιταλικής Γερουσίας ο Μάριο Ντράγκι, ματαιώς.

Ο ιταλός πρωθυπουργός εγκαταλείφθηκε τελικά πριν από την ψηφοφορία για την παροχή ψήφου εμπιστοσύνης όχι μόνο από το Κίνημα των 5 Αστέρων, αλλά και από τους εταίρους της δεξιάς, την Λέγκα και την Forza Italia, που δεν κατόρθωσαν να ξεπεράσουν τους μοιραίους εαυτούς τους.

Τον Φεβρουάριο 2021, ο Μάριο Ντράγκι είχε αποδεχθεί την πρόταση του προέδρου της Ιταλικής Δημοκρατίας να γίνει πρωθυπουργός για να βγάλει την Ιταλία από την υγειονομική, οικονομική, πολιτική κρίση και για να διαπραγματευθεί με τις Βρυξέλλες ένα σχέδιο οικονομικής ανάκαμψης από το οποίο η Ιταλία έλαβε την μερίδα του λέοντος.

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Προσωπικότητα υπερκομματική και αξιοσέβαστη, αποδείχθηκε ένας τρομερός διαπραγ-

ματευτής που κυβέρνησε την χώρα ηγούμενος ετερόκλητου κυβερνητικού συνασπισμού ανταγωνιστικών πολιτικών κομμάτων που βάδιζε επί ξυρού ακμής.

Οι συγκρούσεις με τις παρατάξεις του συνασπισμού, είτε επρόκειτο για το λαϊκιστικό νεφέλωμα του Κινήματος των 5 Αστέρων ή για την ακροδεξιά Λέγκα του Ματέο Σαλβίνι, δεν έλειψαν.

Με την εικόνα του «πρεσβύτευ στην υπηρεσία των θεσμών», είχε ήδη δώσει τα πρώτα δείγματα αρρυθμίας εμφανίσθηκαν από τον Δεκέμβριο, όταν ο Μάριο Ντράγκι επρόκειτο να διεκδικήσει την προεδρία της Ιταλικής Δημοκρατίας. Τα κόμματα του συνασπισμού έβαλαν φραγμό, μία εμπειρία που τον γέμισε πικρία.

Το μότο του ωστόσο ήταν «ποτέ δεν εγκαταλείψουμε», όπως είχε δηλώσει στον Τύπο πριν παραδώσει την θέση του επικεφαλής της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας στην Κριστίν Λαγκάρντ τον Οκτώβριο 2019, έπειτα από μία ταραχώδη θητεία.

Για τον Μπενουά Κερέ, πρώην μέλος του διευθυντηρίου της ΕΚΤ, ο Μάριο Ντράγκι «έχει βαθύ αίσθημα της υπηρεσίας του δημοσίου συμφέροντος και του χρέους».

ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑ

Αλλά ετοιμάζεται να εγκαταλείψει το πλοίο την στιγμή που η Ιταλία βρίσκεται αντιμέτωπη με το σοκ του πολέμου στην Ουκρανία, με νέο κύμα της πανδημίας, με την προετοιμασία του προϋπολογισμού του 2023 και με την υποχρέωση εφαρμογής όλων των μεταρρυθμίσεων που ζητούν οι Βρυξέλλες από την Ρώμη για να μπορέσει η Ιταλία να επωφεληθεί από το πακέτο των 200 δισεκατομμυρίων ευρώ του σχεδίου ανάκαμψης.

Επί της ηγεσίας του, από το 2011 μέχρι το 2019, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα έλαβε μέτρα αδιανότα στις πρώτες ημέρες του ευρώ πριν από 20 χρόνια: μείωση των επιτοκίων μέχρι αρνητικό πρόσημο, ενέσεις ρευστότητας μέσω της μαζικής αγοράς ομολόγων στις αγορές και χορήγηση τεράστιων δανείων στις τράπεζες.

Απέναντι στην απειλή κατάρρευσης της ευρωζώνης, ο Σούπερ Μάριο ήταν έτοιμος για όλα...«whatever it takes» για την στήριξη της νομισματικής ένωσης. Οι μαγικές αυτές λέξεις που πρόφερε τότε ο Μάριο Ντράγκι καθυσάχασαν τις αγορές και έσωσαν, κατά γενική παραδοχή, το ευρώ.

Η κρίσιμη θητεία του στην ΕΚΤ έδωσε στον Μάριο Ντράγκι διεθνή αίγλη. Η ανάληψη της πρωθυπουργίας από ένα πρόσωπο του δικού του διαμετρήματος επανατοποθέτησε την Ιταλία στον πρώτο ευρωπαϊκό κύκλο και εξασφάλισε για την Ευρώπη την σιγουριά της παρουσίας ενός γνήστου στον οποίο μπορεί να στηριχθεί κανείς. Τιμώντας τον ο Economist κάνει λόγο για έναν «πρωθυπουργό άξιο και σεβαστό στην διεθνή σκηνή».

Παντρεμένος και πατέρας δύο παιδιών, ο Μάριο Ντράγκι έλαβε ισοσυιτική εκπαίδευση και είναι κάτοχος διδακτορικού στην Οικονομία από το Massachusetts Institute of Technology (MIT).

Αφού εκπροσώπησε την χώρα του στην Παγκόσμια τράπεζα από το 1984 μέχρι το 1990, το 1991 έγινε γενικός διευθυντής του υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών ενόχληστώντας τις μεγάλες ιδιωτικοποιήσεις της περιόδου 1996-2001. Το 2002 εντάχθηκε στην Goldman Sachs, μία θέση που συνεχίζει σήμερα να προκαλεί επικρίσεις.

ΑΠΕ-ΜΠΕ/ΑΡΡ

Η πολιτική κρίση που υπέβασκε εδώ και μήνες στην Ρώμη, με εστία τις έριδες στους κόλπους του λαϊκιστικού Κινήματος των 5 Αστέρων, торπίλισε τελικά τον ετερόκλητο κυβερνητικό συνασπισμό στην πορεία για τις εκλογές προγραμματισμένες για το 2023.

